

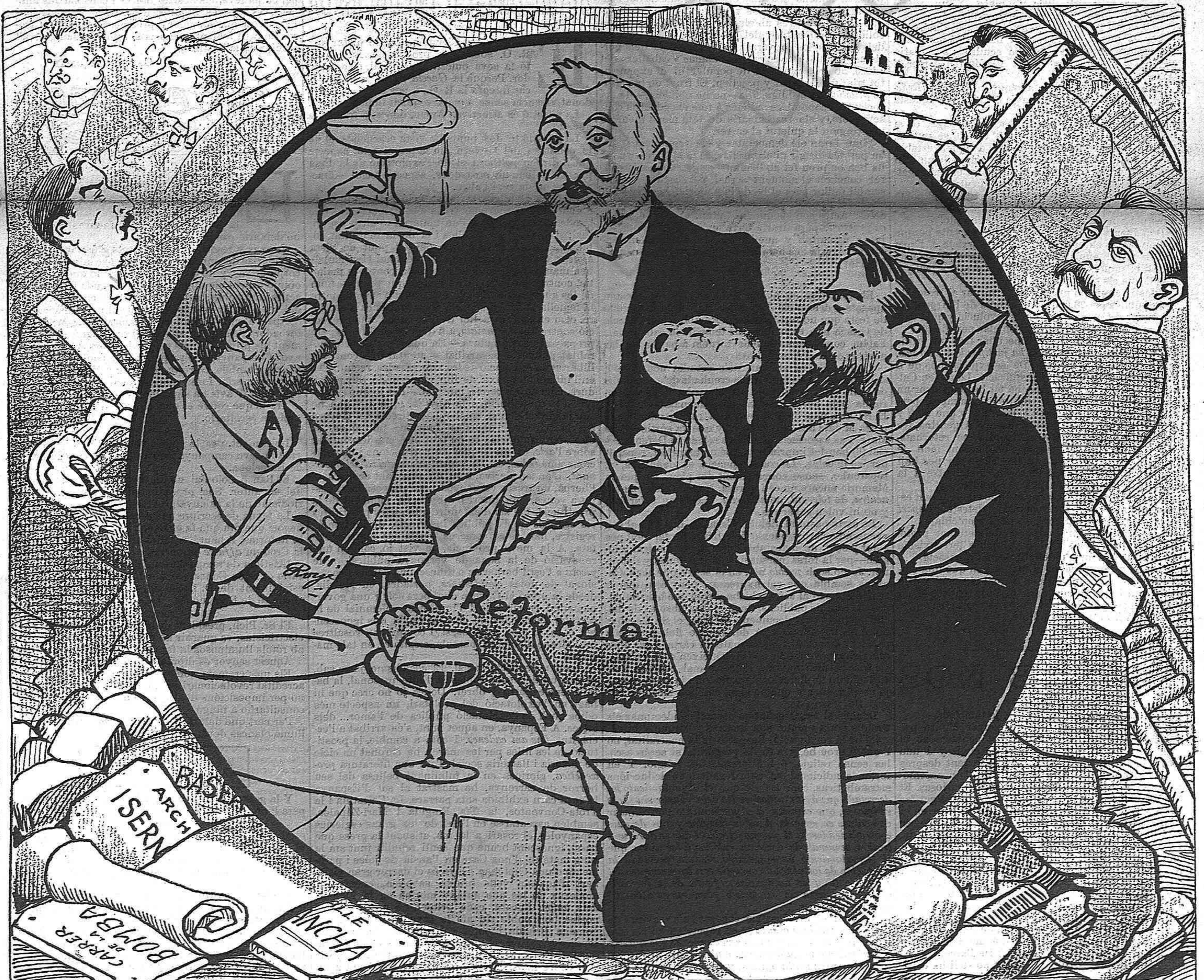
DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

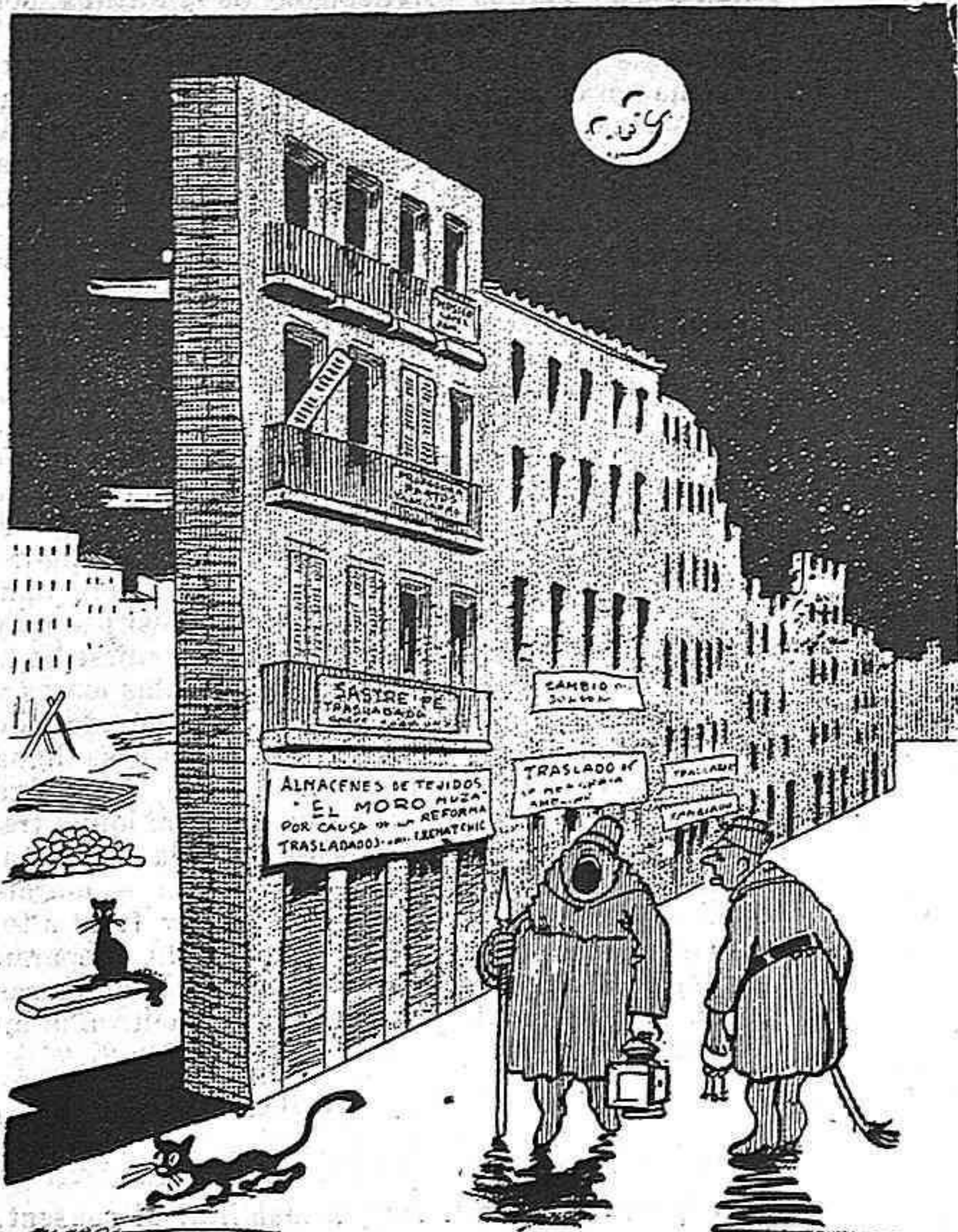
PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fors de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50. —EXTRANGER, 2'50.

La festa de la Reforma

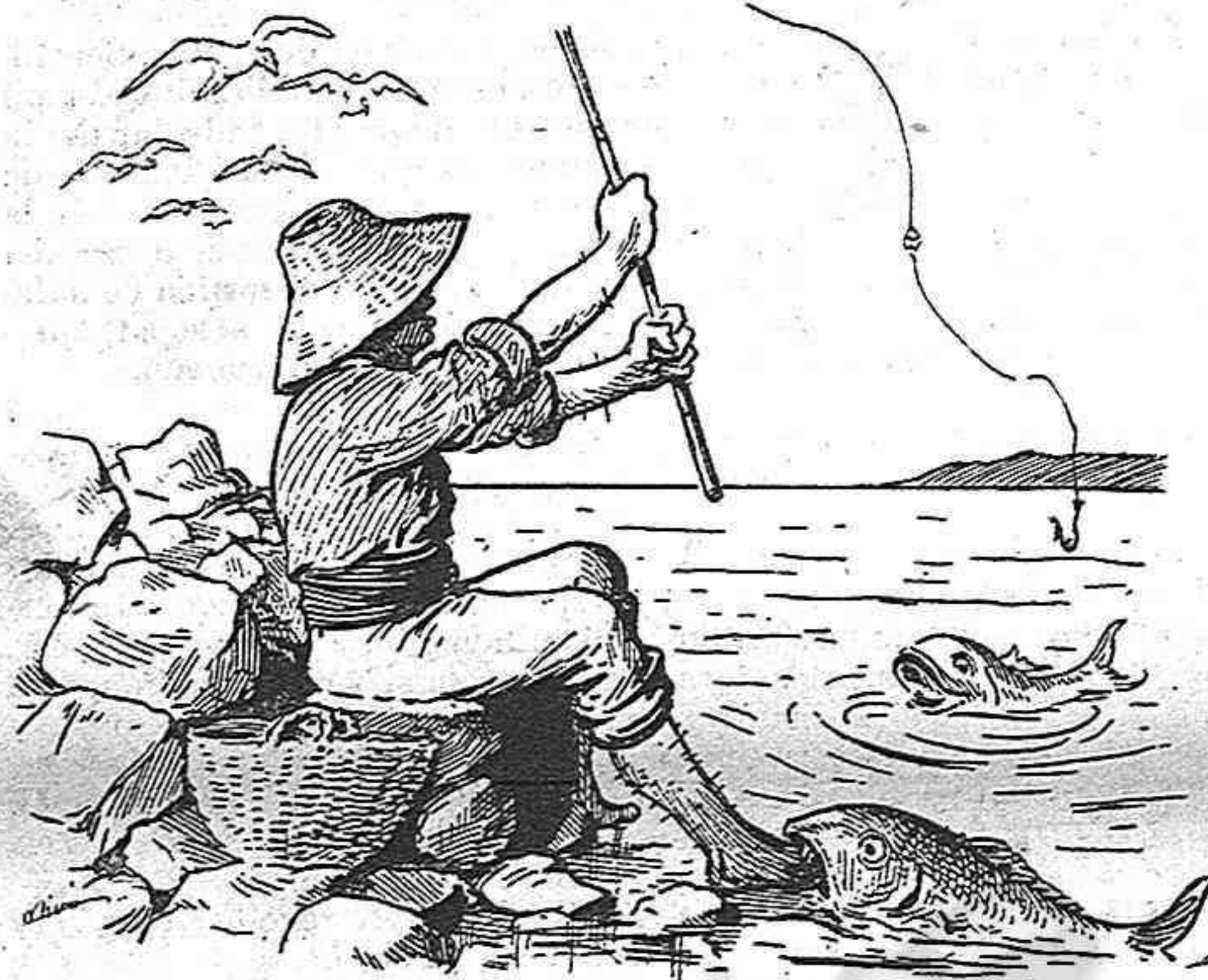
Uns han parat la taula y altres s' han menjat el gall.

Conseqüències de la Reforma

—Pero ¿per qui cantas, tonto, si ja no hi ha vehins? —No canto pas. Es que 'm despedixo de las mitjas pelas que 'ls vehins me donavan.

Quaresmal

EL LLUS:—¡Paciencia, noy! Si pel home la quaresma es menjar peix, pel peix es menjar home.

En Francesch Cambó donará demà, en el Círcul Mercantil de Salamanca una conferencia política quin tema es: «Cataluña ante Castilla». Esperém que 'l leader lligaire será sorollosament aplaudit pels salamanquins. Y además de esperarho, n' es-tém casi segurs. A n' en Cambó, per ara, no se 'l xiula més que quan ataca al sufragi universal.

Un diálech cullit al vol durant l' acte inaugural de la Reforma: —¿Els, els ministerials, els centralistas tiran la primera pedra á terra? Si precisament son els que més entorpirments han posat á las obras... No entench cóm els regionalistas els hi han fet el joch... —Aixó no sabias?... Els regionalistas, en tractantse de tirar pedras á terra, son dels que tiran la pedra y amagan la má.

Cantarella que durant las pasadas royals jornadas s' ha fet de actualitat: Barcelona es bona... si la bossa sona. L' amo Toni s' ha ben empapat de la trascendencia d' aquest ditxo.

Torna á parlarse ab insistencia de una guerra imminent entre Xina y Japó. Y els Estats Units, donchs? Els Estats Units, per ara, s' ho miran ab els brassos plegats, y tot lo més que fan es dir:—Aixó portará qué!

Y ho diuhen contemplant la dels xinos. Ja li han sortit tres dentetas; després vindrán els queixals... ¡Ay, ay, pobres de nosaltres que aviat mossegará!

Al contar, á Madrid, las impresions del viatge, diu que don Antón s' ha expressat d' aquesta manera: —Al arribar varem veurens voltats de un aixam de policias y guardias civils: indubtablement la seguretats es gran á Barcelona. Varem donar un cop d' ull al Liceo: ningú pot dir que á Barcelona hi hagi miseria. Varen fernes passar pels carrers ahont hi abundavan els balconcs endomatsats: tots ens vam convèncer de que Barcelona es essencialment monárquica.

Aixis ha parlat en Maura,

pobre home, plé de ilusions... ilusiones ¡ay! perdidas quan vinguin las eleccions.

La senyora de un diputat, cansada de no veure may el nom del seu marit en els diaris, l' emprén un día y li diu: —Escolta... Que no enrahonas may al Congrés?... Mira que estás fent un paper ridicul. El marit agafa el diari y lleigeix un tros de discurs de 'n Maura que acaba dihent «voces de muy bien! en la mayoría.» —Aquí ho tens, diu molt satisfet. Una d' aquestas veus, es la meva!

El qui compra cosas superfluas, aviat tindrà que vendre's las cosas necessarias.—B. Franklin.

A LO INSERTAT EN EL PENÚLTIM NÚMERO 1.ª XARADA.—En-mas-ca-ra-da. 2.ª ANAGRAMA.—Bita, tira. 3.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Perfumista. 4.ª TARJETA.—La llantia del odi. 5.ª CONVERSA.—Adela, Cadaqués. 6.ª GEROGLÍFICH.—Moltas gracias.

Han endevinat totas ó part de las solucions, els caballers: Joseph Junyent, Francisco Carré, Moka Soka y Companyia, Joseph Fradera, Francisco Sala y Arcoba, Melitón Navarro, Noy de Lleyda, y Pepet de Poboleda.

XARADAS

I Temps de verb veurás segú en l' hu. Un aliment bó y gustós el dos. Y nota musical n' es la tres. Ara, donchs, no diré mes que 'l qui ho vulgui endeviná, arma de tall trobará que n' es l' hu ab el dos y 'l tres. A. RIBAS LL.

II

A Donya Tres-dos Bernat. Amiga meva: Demá una prima-dos rebrá que li daré 'l meu cunyat. Dispensim si hi ha sigut un xiquet mes puntual; son servidor lo Total. Dos-hi de Vilaregut. ANTONI FELIU

ANAGRAMA

Total que siguent solter tindrás alegría en gran; pro si arribas á casarte, de tot no te 'n faltarán. TRES CALANDRIS DE MASNOU

Parla el poble

REPICHS

ARO es el periódich avansat que aquests días, ab ocasió de la visita del rey, no s' ha burlat més ó menos cruelment de las senyoras que, desaladas y frenéticas, ho han abandonat tot y del matí al vespre s' han estat al carrer estacionadas en els llochs per ahont suposavan que 'l corteig real havia de passar. La tomadura de pel de la premsa es merescuda, pero ¿me permeteran certs diaris que 'ls digui una cosa? Si las referidas senyoras, tocant á entusiasmarse sense saber per qué, n' han fet un gra massa, també un gra massa n' han fet ells al cumplir lo que la premsa 'n diu la seva missió informadora. Aixó de que diaris que 's titulan republicans omplín columnas y més columnas de prosa casi cortésana, aburrint als lectors ab noticias y detalls de la regia visita que malehit lo que á n' aquéstels els interessa, ¿volen dir que efectivament es cumplir la seva missió?

El pueblo de la Casa del idem, va tenir que glatir gran estona el discurs d' aquest Sol que no surt sinó de nits, perquè no hi havia els taquígrafos. El Demóstenes lerrouxista no volia que l' Europa perdés ni una sola paraula de las que havia de pronunciar davant dels súbdits de don Alacandro.

Per fi comparegueren els desitjats taquígrafos y després de la presentació feta pel obligat introductor d' embaixadors en las grans solemnitats kabilenyas, D. Joan va espetarnos un discurs... que més li valdria no haverlo pronunciat y menos haver esperat els taquígrafos.

Llegeixo que un peix gros dels que varen venir ab en Maura, al veure la gent que va acudir á la recepció oficial, exclamava plé de joya y satisfacció: —Los barceloneses podrán no ser monárquicos, pero lo parecen.

¿Sab per qué ho semblan? Ja li dirém nosaltres. —Perque aquí com á tot arreu, la majoria de la gent del poble es curiosa, y la majoria dels richs son faroleros.

—Digui als senyors de Madrid que no se 'n refihin massa d' aixó dels domassos. Quan Barcelona hagi de donar la seva opinió, ja veurá com, á pesar d' aquestos domassos en pro, surten milers de vots en contra.

¡ATENCIÓ!

Dissapte que vé, día 21 de Mars LA CAMPANA DE GRACIA publicará un interessant NÚMERO EXTRAORDINARI espléndidament ilustrat ab notas d' actualitat, políticas y satíricas. 8 planas * 10 céntims DISSAPTE, 21 DE MARS

MUDANSA

Un pagés va plantá tot pro els ilimachs feyan tan mal que per lliurar de la plaga hi tirá un sach de total. J. FARRÉS GAIRALT ROMBO

Substituir los punts per lletras de manera que llegidas vertical y horizontalment donguin el següent resultat: 1.ª ratlla: Consonant. 2.ª: Part de la cara. 3.ª: Verb. 4.ª: Pseudonim d' un dibuixant catalá. 5.ª: Nom de dona (plural). 6.ª: Prenda de militar y 7.ª: Consonant. HÉROLIT NADAL M

TARJETA

PERE LLAONA MÚSICH REUS

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas, el títol de un drama catalá y l' apellidó del autor. N. CLOTET MARQUÉS ESQUELA MORTUORIA

R. I. P.

S. M. EL POBRE CARNESTOLTES VA MORIR LA NIT DEL 3 DEL CORRENT VÍCTIMA DE UNA 12345678 DE RESULTAS DE UNA 4568 QUE VA AGAFAR AL SORTIR DEL BALL DE LA 183548 ¡DESCANSI EN 1821 Pregueu al DEU 4545 per la seva 86748

Las sevas desconsoladas máscaras, pallassos, bebés, manolas, sultanas, japonesas y demás disfresas, al recordar á tots els seus paganos aquells bons ratos, els hi pregan que 's desfassin d' algun 681 y organisin un ball-funeral al teatro 81585 ab l' ajuda de «La bona sombra», á quin acte procurarem no deixar sencera cap 8415838.

L' Excm. C. de la Broma podria concedir 652 horas de tranquilidat á cada 45478 que 's presentés ab menos 4818 pata.

SAMATRUQUIS

CONVERSA

—¿Ahont vas tant depressa, Quimeta? —A veurer á mon germá. —¿Quin, el més gran? —No, el que ara t' acabo de dir. R. A. (a) PAU DE LAS CALSAS CURTAS GEROGLÍFICH COMPRIMIT

NADI EN

MARIA ALBERICH

CORRESPONDENCIA

Caballers: Jaume Aguiló, Joseph Murell, Eduardillitito Saló, Angel Rey, Joseph Ventura, F. Sala y Arcoaba, Cap de Trons, Navarret y Noy gran.—Lo que han enviat es ben propi de la Quaresma; es á dir, magre é insustancial. Caballers: Samatruquis, Miquel Roca, Joseph Estrems, Miquel Serrats y Camps, Antón Tortelles y Palitrocas.—Bon plat y sustancios. Caballers: Víctor Canigó: Entre altres defectes hi ha algunas assonancias d' aquellas imperdonables.—V. M.: La seva marineresca, ens ha fet venir unas ganas de menjar sardina fresca!—Un seronillito de Granollers: Havém llegit l' epígrama, y tenim la convicció que no li daré cap fama.—V. Casajuana: S' hi veu bona intenció. Pero ¡ay, diuhen que l' infern n' está plé d' aixó!—P. Plana Mañé: Hi ha tant poch espay! Y pera la prosa menos.—M. J.: Tantas merceds; ja sab que se 'l considera.—Albert Valentin de T.: La una es molt... no sé com dirho... molt hors concurs pera un senmanari humoristich. L' altra ha perdut l' actualitat.—Joseph Martell: Aixó es un poema! No ho dihém per la trascendencia del assumpto; ens referim á la llargaria.—Noy de Vandellós: Qu' está molt bé y que la publicarem... Veliqui!—Zedném: Es molt poca cosa.—F. C., J. H., B. P. C., y J. V.: No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns remeten, per variats motius.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª